

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/96/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224200193
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4224200193.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci maloletých detí: A. B., nar. XX.XX.XXXX, a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom D. XXX, E., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, so sídlom Župná 15, 945 01 Komárno, deti rodičov: matka - F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, E., a otec - H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. X, K., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., Ul. bisk. Király a č. 6, 945 01 Komárno, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26.01.2024, č.k. 6C/2/2024-17, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.01.2024 č.k. 6C/2/2024-17 vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal otcovi H. B., nar. XX.XX.XXXX, priblížiť sa k maloletým deťom A. B., nar. XX.XX.XXXX, a C. B., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou úkonov v trestnom konaní a v občianskoprávných konaniach, až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Komárne pod ČVS: ORP-745/1-VYS-KN-2023. Vo výroku II. priznal matke voči otcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 2, § 331 ods. 1, § 336 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 19 ods. 2 zák. č. 460/1992 Z.z. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“). Po oboznámení s obsahom návrhu a predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že navrhovateľka – matka maloletých detí podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ktorého dôvodnosť osvedčila. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal za to, že bolo možné dôvodiť, že dochádza k psychickým a fyzickým útokom zo strany otca, ktoré útoky mohli vyvolávať obavy o zdravie a život maloletých detí. Prihliadol na záujem maloletých detí, aby neboli vystavované stresovým situáciám, ku ktorým by dochádzalo pri bezprostrednom kontakte s otcom. Mal za to, že matka osvedčila neodkladnú potrebu úpravy pomerov predloženým Záznamom o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 24.12.2023, Potvrdením zo dňa 25.02.2023 o podaní trestného oznámenia ČVS: ORP-745/1-VYS-KN-2023, fotografiami zobrazujúcimi pomočené nohavice a maloletú C. s modrinami na tele. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel dospejúc k záveru o splnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení. Poukázal na Ústavu Slovenskej republiky a zaručené právo maloletých detí na nedotknuteľnosť ich osoby a ich súkromia. Uzavrel, že dôkazy predložené matkou napĺňajú hypotézy uvedené v ustanovení § 325 ods. 2 písm. h/ CSP. Podľa názoru súdu

prvej inštancie matka dostatočne osvedčila nielen potrebu úpravy pomerov účastníkov (dôvodnú obavu z neprimeraného správania otca), ale aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadením neodkladného opatrenia sa zabráni neželanému kontaktu otca s maloletými deťmi, ktoré je vzhľadom na matkou opísané jeho doterajšie správanie, možné očakávať. Stotožnil aj s určením primeranej vzdialenosti nepriblíženia sa k maloletým deťom na 10 metrov, najmä z dôvodu, aby sa predišlo prípadným hroziacim atakom. Poznamenal, že neposudzoval a neskúmal, či zo strany otca skutočne došlo k násilnému správaniu voči maloletým deťom, preto nie je dotknutá prezumpcia nevinoty otca tým, že preukázanie násilného správania môže byť predmetom iba priestupkového, resp. trestného konania.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť v plnom rozsahu a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP a § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Namietal, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa základné atribúty zásad spravodlivého konania, nie je riadne a dostatočne odôvodnené, je nepreskúmateľné a ústavne neudržateľné s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu (II. ÚS 383/06, II. ÚS 85/06, III. ÚS 119/03-30, IV. ÚS 115/03, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 866/2014-42 z 20.08.2015. Dal do pozornosti ust. § 325 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd prvej inštancie využil možnosť danú § 329 ods. 1 veta prvá CSP a o návrhu rozhodol bez vylúčenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Mal za to, že tento zjednodušený postup kladie zvýšené nároky na objektívnu presvedčivosť rozhodnutia, ktorej povinnosti sa súd prvej inštancie zbavil tým, že sa v odôvodnení uznesenia obmedzil iba na strohé konštatovanie, že k rozhodnutiu dospel na základe návrhu matky (bod 24.). Poukázal na to, že matka v návrhu oboznámila, že vo veci starostlivosti o maloleté deti je vedených viacero súdnych konaní, a to konanie o návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedené pod sp. zn. 11P/74/2023 (žiada o zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov), konanie o výkon rozhodnutia sp. zn. 11Em/1/2023 (matka nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie o styku otca s maloletými deťmi, ktorým mu súd upravil styk s maloletou A. na každý nepárny týždeň v roku od soboty od 14.30 hod. do nedele 18.00 hod., a každý párny týždeň v roku stredou od 16.00 hod. do 18.00 hod. /rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/14/2022-1243 zo dňa 8.9.2022/) s tým, že styk bol pôvodne nariadený uznesením Okresného súdu Komárno, č.k. 11P/174/2019-52 a uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 11P/174/2019-452 zo dňa 29.10.2020 a tento sa realizoval sporadicky, pretože matka vytvárala nedôvodné prekážky. Uviedol, že prvé konanie o návrhu na výkon rozhodnutia bolo vedené pod sp. zn. 18Em/1/2022 a uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 18Em/1/2020-245 zo dňa 29.1.2021 súd zamietol návrh na výkon rozhodnutia z dôvodu, že matka po opakovaným výzvach a poučeniach súdu a sociálnej kurately o jej povinnosti dodržiavať neodkladné opatrenie, začala riadne maloleté dieťa odovzdávať otcovi na styk (od 31.7.2020) a s ohľadom na skutočnosť, že vo veci bol vydaný nový exekučný titul, uznesenie č.k. 11P/174/2019-452 zo dňa 29.10.2020, ktorým bol zrušený pôvodný exekučný titul. Po vydaní uznesenia č.k. 11P/174/2019-452 zo dňa 29.10.2020 matka zo začiatku rešpektovala nariadené neodkladné opatrenie, a napriek ňou a jej rodinnými príslušníkmi vyvolaným konfliktom pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa, sa styk pravidelne realizoval do 17.4.2021. Následne mu matka bezdôvodne a bez vysvetlenia maloletú na styk neodovzdávala, preto bol nútený podať ďalší návrh na výkon rozhodnutia. Predmetné konanie vedené pod sp. zn. 9Em/2/2021 bolo uznesením Okresného súdu Komárno, č.k. 9Em/2/2021-126 zo dňa 2.9.2021 zastavené z objektívnych dôvodov, a to, že neodkladné opatrenie bolo materiálne nevykonateľné s poukazom aj na znalecké dokazovanie nariadené vo veci samej, ktorého výsledok nebol súdu v tom čase známy. Keďže uvedené rozhodnutie napadol odvolaním, Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením č.k. 5CoE/111/2021-358 zo dňa 30.12.2021 tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V konaní o návrhu matky na zákaz styku súd rozhodol aj na podklade Znaleckého posudku č. 24/2021 vypracovaného znalkyňou PhDr. Lindou Katona, PhD. tak, že upravil styk otca s maloletou A.. Zdôraznil, že matka neuspela v konaní o návrhu na zákaz styku. Súčasné rozhodnutie o styku otca s maloletou je vykonateľné a právoplatné, už sa nevedie žiadne dokazovanie a matka je povinná podrobiť sa danému rozhodnutiu. Nakoľko matka nerešpektuje rozhodnutie súdu, podal návrh na výkon rozhodnutia, konanie je vedené pod sp. zn. 11Em/1/2023 a doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Vo vzťahu k maloletej C. bolo vedené konanie o výkon rozhodnutia o styku otca s maloletou pod sp. zn. 11Em/2/2023, konanie vedené na Okresnom súde Komárno sp. zn. 11Pc/13/2020 o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností

k maloletému dieťaťu, konanie o styku otca s maloletou skončené rozsudkom č.k. 11Pc/13/2020-922 zo dňa 12.01.2022 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 7CoP/5/2022-1035 zo dňa 25.8.2022 (súd upravil styk s maloletou C. na každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. s tým, že prvých šesť stretnutí otca s maloletou počnúc právoplatnosťou rozsudku bude matka prítomná pri styku v čase od 10.00 hod. do 11.00 hod., následne po uplynutí adaptačného obdobia sa styk bude realizovať v neprítomnosti matky maloletej. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.9.2022). Z postoja matky je zrejmé, že od narodenia maloletej mu bránila v styku s ňou, zavádzala súd a sociálnu kuratelu opakovaným vyhlásením, že nie je otcom maloletej, a napokon dňa 09.04.2021 na pojednávaní došlo k uznaniu jeho otcovstva. Po jeho zápise do rodného listu maloletej bol nútený podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletou, matka však súdne rozhodnutie nedodržiavala a bezdôvodne mu odopierala styk s dcérou. Inicioval preto konanie o výkon rozhodnutia (vedené pod sp. zn. 11Em/2/2021), ktoré bolo uznesením zo dňa 7.9.2021 zastavené z dôvodu zrušenia neodkladného opatrenia odvolacím súdom. Keďže matka nebol potrestaná pre nerešpektovanie vykonateľného rozhodnutia, pochopiteľne nadobudla pocit, že súdne rozhodnutie pre ňu nie je záväzné, a bez postihu môže porušovať jeho rodičovské práva. Aktuálne je jeho styk s maloletou C. upravený uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 11P/84/2023-42 zo dňa 7.7.2023 (neodkladným opatrením). Poukázal na to, že pred prerušením konania vedeného pod sp. zn. 11P/74/2023, v ktorom sa domáha striedavej osobnej starostlivosti, súd aj kolízny opatrovník vykonal pohovor s maloletými deťmi, v ktorom sa obe deti vyjadrili vo vzťahu k nemu veľmi pozitívne, maloletá A. na výsluchu dňa 14.11.2023 uviedla, že sa k nemu teší, otec sa vie o ne postarať, vie navariť, nenaznačila, že by ich mal otec zanedbávať, alebo že by sa k nim mal správať agresívne. Pohovor s deťmi vykonal aj kolízna opatrovníčka L. M. N. dňa 29.9.2023, pred ktorou maloletá C. uviedla, že sa cíti dobre u otca, rada sa u neho hrá, A. tvrdila, že je veľmi rada aj u otca, aj u matky. Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že s maloletými deťmi má otec krásny a láskyplný vzťah, napriek snahe matky obmedziť mu kontakt s deťmi. Dal do pozornosti znalecký posudok znalkyne PhDr. Lindy Katona, PhD. (konanie sp. zn. 11P/174/2019), z ktorého vyplývajú znaky manipulácie zo strany matky, keď sa maloletá v prítomnosti matky vyjadruje k osobe otca odmietavo, negativisticky s cieľom nezraniť matku. Znalkyňa uviedla, že vzťah medzi rodičmi je výrazne narušený, matka plne nerešpektuje dôležitosť role otca v živote maloletých detí a chcela by zákaz styku otca s maloletými, resp. asistovaný styk. U matky znalkyňa pozorovala istú vedomú snahu o reparáciu maloletého dieťaťa od otca a negatívne vníma snahu matky dištancovať maloleté dieťa od otca. Podľa názoru otca, matka nemá problém si vymýšľať scenáre v snahe účelovo separovať deti od neho, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mu vyčíta nedostatočnú komunikáciu, že nerešpektuje súdne rozhodnutie a odmieta sa s maloletou A. učiť. Doposiaľ matka nikdy neiniciovala konanie o výkon rozhodnutia voči nemu, alebo zmenu styku s maloletými deťmi, alebo zákaz styku. Mal za to, že ak matka predložila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia SMS správy z obdobia mesiacov jún, júl 2023, v jazyku maďarskom, uvedené nemôže byť podkladom na vyhovie jej návrhu v mesiaci január 2024. Poprel, že by maloletú C. vrátil matke premočenú tak, ako uvádza v návrhu. Pokiaľ by matka zistila, že maloletá je pomočená, určite by sa s ňou nevybrala k svojej starej matke, ale išla by ju domov prezliecť. Napokon maloletá C. sa mohla kľudne pomočiť aj cestou k starej matke. Považoval za vylúčené, aby matka pri prezliekaní maloletej nezistila, že dcérka má nejaké zranenia na zadku. Nevie, čo sa mohlo odohrať od odovzdania maloletej matke, ale vylúčil, aby deti vrátil matke so zraneniami, pretože tieto odovzdal matke čisté a zdravé. Vyslovil názor, že ak by maloletá C. mala nejaké zranenia, zrejme by sa sťažovala matke, že ju niečo bolí. K zraneniam, ktoré sa nachádzajú na zadku maloletej C. sa nevie objektívne vyjadriť, nakoľko z čierno-bielej fotografie vyplýva iba to, že maloletá má dve zvislé čiary na zadku, a nie je zrejmé, ako by jej mal tieto spôsobiť. Pokiaľ by maloletú bil palicou, čiary by boli skôr vodorovné. Tvrdenie matky, že maloletá A. sa mala vyjadriť, že otec mal C. zbiť palicou, hoci osobne to nevidela, len počula, považoval za nezakladajúce sa na pravde. Zdôraznil, že maloleté deti nikdy nebil, nikdy na ne nebol hrubý, sú to jeho deti a ľúbi ich nadovšetko. Vyslovil presvedčenie, že matka si všetko vymyslela v snahe pokračovať v jeho separácii od detí, ktoré neváha manipulovať. Dňa 1.2.2024 navštívil maloletú A. v školskom zariadení, maloletá pribehla k nemu s radosťou, objala ho, pýtala sa, kedy ho môže navštíviť, pričom u nej nespozoroval žiaden náznak, že by sa ho bála. Maloletá mu vyčítala, prečo pre ne nechodí, vysvetlil jej, že musia trochu počkať, aby sa potom uvideli. Dcéry sa pýtal aj na maloletú C., dozvedel sa, že sa má dobre. Podľa jeho názoru, maloletej A. otec chýba, nebojí sa ho a nevie o tom, čo si jej matka na osobu otca vymyslela. K predloženému potvrdeniu z polície zo dňa 25.12.2023 uviedol, že nie je mu zrejmé, či bolo vo veci začaté trestné konanie, do dnešného dňa nebol vo veci ani ako svedok, ani ako podozrivý vypočutý. Nemá vedomosť o tom, že by maloletej C. v trestnom konaní bol ustanovený opatrovník, pričom z predloženej listiny nevyplýva, ako bolo posúdené trestné oznámenie matky. Poukázal na to,

že ak súd nariadil neodkladné opatrenie do právoplatného skončenia konania ČVS: ORP-745/1-VYS-KN-2023, je nutné uviesť, že v konaní nebolo preukázané ani začatie trestného konania. V prípade, ak konanie nebolo začaté, nemôže byť ani skončené a ak by bol vypočutý ako svedok, nedozvie ako a kedy bude konanie ukončené. Poukázal na to, že v súčasnosti sú platné a vykonateľné dve súdne rozhodnutia, ktorými bol upravený jeho styk s maloletými deťmi. Napadnutým neodkladným opatrením o zákaze priblíženia sa k deťom nie sú dotknuté rozhodnutia o styku, teda existujú dve protichodné rozhodnutia súdov. Kým jedno rozhodnutie súdu upravilo styk otca s deťmi, napadnuté uznesenie mu súčasne zakazuje sa k deťom priblížiť na 10 metrov. Vyslovil názor, že neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia sa k deťom nemôže mať vyššiu právnu silu ako právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku s maloletými deťmi. K vyjadreniu pripojil návrh na zverenie maloletých detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov, rozhodnutia súdov o styku otca s maloletými deťmi, zápisnice o zisťovaní názoru maloletých detí.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

6. Podľa § 324 ods.1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

9. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

10. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods.1 CSP, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa §329 ods.2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

14. Vydanie neodkladného opatrenia je opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, že tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, že táto dočasná úprava je

potrebná, že sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a že sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi a že účastník nie je obmedzený spôsobom neprímeraným povahe veci. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia súd skúma aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavno-procesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené, alebo suspendované výrokom neodkladného opatrenia. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. Vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov.

15. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. K návrhu musia byť priložené listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a rozhoduje spravidla bez pojednávania a bez vylúčenia strán (§ 329 ods. 1 CSP). Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, a teda nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Procesu osvedčovania podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia s osobitným dôrazom na potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Súd je povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý, a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorým je nariadenie neodkladného opatrenia v konkrétnom prípade podmienené.

16. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a odvolania otca dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, ktorá neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a možné ohrozenie maloletých detí. Ak sa matka domáha tak závažného zásahu do práv otca, akým je zákaz priblíženia sa k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou prípadov, keď to bude nevyhnutne potrebné za účelom uskutočnenia procesných úkonov v trestnom a občianskoprávných konaniach, je jej povinnosťou osvedčiť tvrdenia, o ktoré návrh opiera. Je nesporné, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, rozsudkom Okresného súdu v Komárne č.k. 11Pc/13/2020-922 zo dňa 12.01.2022 súd určil maloletej C. priezvisko B., zveril maloletú C. do osobnej starostlivosti matky, určil, že rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 200 eur mesačne, rozhodol o zročnom výživnom a upravil styk otca s maloletou na každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 14.00 hod. s tým, že prvých šesť stretnutí otca s maloletou počnúc dňom právoplatnosti rozsudku bude matka na styku prítomná v čase od 10.00 hod. do 11.00 hod. a následne po uplynutí adaptačného obdobia sa styk bude realizovať v neprítomnosti matky. Odvolací súd rozsudkom č.k. 7CoP/5/2022-1035 zo dňa 25.08.2022 rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletou potvrdil a výrok o výživnom, zročnom výživnom a trovách konania zrušil a vec vrátil v tejto zrušujúcej časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 11Pc/13/2020-1191 zo dňa 09.06.2023 predmetom odvolacieho prieskumu bolo odvolanie podané matkou voči výroku o styku otca s maloletou, ktorý navrhovala zmeniť tak, že súd upraví styk otca s maloletou na každý nepárny víkend v sobotu od 12.00 hod. do 15.00 hod. v prítomnosti matky. V prípade, ak matka poukazuje na to, že otec nerešpektuje rozhodnutie súdu o styku s maloletými, nedodríava čas prevzatia maloletých detí, s maloletou A. sa nepripravuje do školy a matku neustále osočuje, matka tieto tvrdenia žiadnym spôsobom neosvedčila. Napokon aj matkou predložená sms komunikácia z júla a augusta 2024 je neaktuálna a nemôže byť podkladom pre neodkladnú úpravu pomerov. V súvislosti s incidentom zo dňa 24.12.2023, kedy otec matke odovzdal maloletú údajne pomočenú v mokrych nohaviciach, keď následne zistila, že dieťa má na zadku modriny, s poukazom na lekársku správu, fotografie a potvrdenie o podanom trestnom oznámení na otca, odvolací súd na matkou predložené listiny neprihliadal. V prvom rade treba uviesť, že z predložených fotografií zaznamenávajúcich snímky nohavíc a zadnej časti odhaleného tela dieťaťa, nie je zrejmé, kedy a za akých okolností boli tieto vyhotovené. Pokiaľ ide o Záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 24.12.2023 tento síce popisuje výsledky vyšetrenia maloletej C. so záznamom, že na tele maloletej sa vyskytujú hematómy a modriny, avšak obsah správy vychádza z výhradne tvrdení matky, ktorá sa navyše vyjadruje nepravdivo vo vzťahu k tomu, že maloletá sa vrátila

od otca, u ktorého bola v striedavej starostlivosti. Samotný fakt, že k incidentu malo dôjsť dňa 24.12.2023 a lekárska správa L. G. I. je tiež datovaná rovnakým dátumom a skutočnosť, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 19.01.2024, teda až s odstupom takmer jedného mesiaca po spomínanej udalosti, spochybňuje tvrdenia matky v kontexte aj s vyššie uvedenými vyjadreniami u ošetrojúceho lekára. Ani matkou doložené potvrdenie MV SR zo dňa 25.12.2023 o podaní trestného oznámenia na otca vo veci ublíženia na zdraví maloletej C., nar. XX.XX.XXXX napadnutej otcom nie je dôvodom pre vyhoviecie návrhu matky, pretože trestné oznámenie nesporne obsahuje len informácie poskytnuté matkou. Nemožno ponechať bez povšimnutia, že vzťahy medzi rodičmi sú významne narušené, otec sa opakovane domáhal styku s maloletou C., ku ktorému dochádzalo jeho postupným rozširovaním súdnymi rozhodnutiami. Tiež je z otcom predložených zápisníc o výsluchu maloletej A. zo 14.11.2023 zrejmé, že s otcom majú deti vybudovaný blízky citový vzťah, v jeho prítomnosti sú spokojné, trávajú s ním čas a otec sa dokáže o ne postarať.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia v matkou navrhovanom znení podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, teda zákaz priblíženia sa k maloletým deťom, nebola žiadnym spôsobom osvedčená. Pokiaľ otec namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd udáva, že vzhľadom na zmenu napadnutého uznesenia (keď odvolací súd návrh matky zamietol) a charakter neodkladného opatrenia, sa danou námietkou bližšie nezaoberal.

18. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

19. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

21. Pokiaľ ide o požiadavku otca na priznanie nároku na náhradu trov konania, odvolací súd udáva, že náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 C.MP). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v zmysle § 53 CMP náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v zmysle § 55 CMP náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Tu sa žiada zdôrazniť, že postup súdu v zmysle § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zakotveného v ustanovení § 52 CMP a preto jeho aplikácia musí byť náležite odôvodnená. V konaniach, na ktoré sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok, musí existovať taká okolnosť prípadu, vzhľadom ku ktorej je spravodlivé priznať trovy konania.

22. V predmetnom konaní z podaného odvolania otca nevyplývajú dôvody, na základe ktorých sa domáha priznania náhrady trov konania, keď otec rovnako ani nevyčíslil výšku uplatnenej náhrady. Z dôvodu absencie takej okolnosti, ktorá by spravodlivo odôvodňovala priznať trovy konania účastníkov, proti ktorému návrh smeruje, je potrebné aplikovať na rozhodnutie o trovách konania ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Na základe uvedeného o trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).